

Spis treści

WPROWADZENIE: O NADZIEJACH I PUŁAPKACH ZWIĄZANYCH Z AI	19
ROZDZIAŁ 1. Mylne, lecz istotniejsze niż kiedykolwiek <i>I właśnie w owym przeniesieniu idei cybernetycznych na istoty ludzkie koncepcja Wienera zawodzi.</i>	27
ROZDZIAŁ 2. Ograniczenia nieprzejrzyste uczących się maszyn <i>Po zainicjowaniu głębokiego uczenia na jakimś sporym zbiorze danych tracisz kontrolę nad procesem, który sam dokonuje reperacji i optymalizacji, a następnie w większości przypadków podaje wynik.</i>	33
ROZDZIAŁ 3. O przekazywaniu maszynom ogólnych celów <i>Powinniśmy więc zmierzyć się z perspektywą pojawienia się superinteligentnych maszyn — oz definicji nieprzewidywalnych dla nas działaniach oraz niedoskonale wyznaczonych celach stojących w konflikcie z naszymi — których dążenie do zachowania istnienia w celu osiągnięcia tych celów może okazać się nie do pokonania.</i>	47
ROZDZIAŁ 4. Trzecie prawo <i>Każdy system na tyle prosty, żeby go zrozumieć, nie będzie na tyle złożony, by przejawiać inteligencję, a każdy system na tyle złożony, żeby przejawiać inteligencję, będzie zbyt złożony, by go zrozumieć.</i>	55
ROZDZIAŁ 5. Co możemy zrobić? <i>Nie potrzebujemy sztucznych świadomych agentów. Potrzebujemy inteligentnych narzędzi.</i>	63
ROZDZIAŁ 6. Nieludzki bałagan, w jaki wplątały nas nasze maszyny <i>Dzisiejsza sytuacja jest znacznie bardziej skomplikowana niż w jego prognozach i obawiam się, że radykalnie przerosła jego najgorsze obawy.</i>	75
ROZDZIAŁ 7. Jedność inteligencji <i>Przewagi sztucznej inteligencji nad naturalną wydają się permanentne, podczas gdy przewagi naturalnej inteligencji nad sztuczną, mimo że znaczne, sprawiają wrażenie chwilowych.</i>	85
ROZDZIAŁ 8. Aspirujmy do czegoś więcej niż trafienie do lamusa <i>Powinniśmy przeanalizować, co mogłoby pójść nie tak z AI, żeby zagwarantować, że tak się nie stanie.</i>	97

ROZDZIAŁ 9. Dysydenckie przekazy <i>Ciągły postęp w AI może doprowadzić do zmiany kosmicznych proporcji. Ten niekontrolowany proces przypuszczalnie doprowadzi do zabicia wszystkich ludzi.</i>	109
ROZDZIAŁ 10. Proroctwa technologiczne i lekceważenie sprawczej mocy idei <i>Nie istnieje takie prawo złożonych systemów, które mówiłoby, że inteligentni agenci zawsze zmieniają się w bezlitosnych megalomanów.</i>	121
ROZDZIAŁ 11 Poza nagrodą i karą <i>Błędne rozumienie ludzkiego myślenia i ludzkich korzeni rodzi błędne wyobrażenia na temat AGI oraz tego, jak można je stworzyć.</i>	133
ROZDZIAŁ 12. Istoty ludzkie w oczach maszyn <i>Aby automatyczne systemy inteligentne wyciągały poprawne wnioski na temat pragnień ludzi, muszą dysponować dobrymi modelami ludzkiego poznania.</i>	145
ROZDZIAŁ 13. Sztuczna inteligencja a człowiek <i>Pomaganie ludziom zaczyna oznaczać pracę w realnym świecie, w którym trzeba nawiązywać z nimi interakcje i wyciągać na ich temat wnioski.</i>	153
ROZDZIAŁ 14. Pościg za gradientem <i>To, że systemom AI zdarza się wpaść w lokalne minimum, wcale nie oddala ich od prawdziwego życia. Ludziom — i przypuszczalnie wszystkim innym formom życia — często zdarza się utknąć w takim minimum.</i>	163
ROZDZIAŁ 15. „Informacja” w rozumieniu Wienera, Shannona i naszym <i>Wiele kluczowych argumentów z tej książki zdaje się bliższe wiekowi XIX niż XXI. Zwłaszcza pod tym względem, że chociaż Wiener odwoływał się do wówczas nowej pracy Claude 'a Shannona na temat teorii informacji, sprawiał wrażenie, jakby nie w pełni zaakceptował koncepcję informacji złożonej z nieredukowalnych i pozbawionych znaczenia bitów.</i>	171
ROZDZIAŁ 16. Skalowanie <i>Chociaż tworzenie maszyn i myślenie maszyn może sprawiać wrażenie niepowiązanych ze sobą trendów, każdy z nich bazuje na przyszłości drugiego.</i>	181
ROZDZIAŁ 17. Pierwsze inteligencje maszynowe <i>Hybrydowe superinteligencje w rodzaju państw lub korporacji mają własne cele, a ich działania nie zawsze odzwierciedlają interesy ich twórców.</i>	197

ROZDZIAŁ 18 Czy komputery staną się naszymi panami? <i>Nie ma się co dziwić antropomorficznym obawom przed AI, które odzwierciedlają nasze przekonanie o tym, że to inteligencja czyni nas wyjątkowymi.</i>	201
ROZDZIAŁ 19. Ludzka strategia <i>W jaki sposób stworzyć dobry ludzko-sztuczny ekosystem, czyli coś, co nie będzie społeczeństwem maszynowym, lecz cyberkulturą, w której będziemy mogli funkcjonować jako ludzie i która będzie sprawiała wrażenie ludzkiej?</i>	213
ROZDZIAŁ 20. Uwidacznianie niewidocznego: sztuka i AI <i>Wielu współczesnych artystów bacznie obserwuje te osiągnięcia. Artykułują różne wątpliwości dotyczące obietnic AI i przypominają nam, by nie kojarzyć terminu „sztuczna inteligencja” wyłącznie z pozytywnymi wynikami.</i>	227
ROZDZIAŁ 21 AI kontra czterolatek <i>Obserwacja dokonań dzieci może jednak dać programistom wskazówki dotyczące kierunków rozwoju uczenia komputerów.</i>	239
ROZDZIAŁ 22. Algorystów marzenie o obiektywności <i>Dzisiaj prawne, etyczne i ekonomiczne wymiary algorytmów są quasi-nieskończone.</i>	251
ROZDZIAŁ 23 Prawa maszyn <i>Być może powinniśmy mniej się przejmować kwestią „my kontra oni”, a bardziej prawami wszystkich jednostek w obliczu nadciągającego bezprecedensowego różnicowania umysłów.</i>	261
ROZDZIAŁ 24. Artystyczne zastosowanie istot cybernetycznych <i>Prace cybernetyzujących artystów dotyczą emergujących zachowań życia, które umyka sztucznej inteligencji w jej aktualnej postaci.</i>	275
ROZDZIAŁ 25. Sztuczna inteligencja i przyszłość cywilizacji <i>Najbardziej radykalną zmianą z całą pewnością będzie uzyskanie efektywnej ludzkiej nieśmiertelności. Nie wiadomo, czy osiągniemy to biologicznie, czy cyfrowo, ale jest to nieuchronne.</i>	287